

Hajnal Gabriella szavait idézem, amikor magam is leírom: a falikárpitot nem elég rövid ideig nézni, hosszabb időn át kell együttélni vele, hogy kifejthesse hatását. Ekkor derül ki róla, hogy befolyásolni képes az ember közérzetét.

Miközben Hajnal Gabriella művei rendre azt bizonyítják, hogy a falikárpit műfaja képes a kor problémáinak, valóságának kifejezésére, meg kell állapítanunk azt is, hogy ezek a már anyaguknál fogva rendkívül megnyerő művek még disszonáns mondanivaló esetén is simogató, feloldó hatásúak: életünk nélkülözhetetlen részét, a szépséget hirdetik.

Szerkesztői asztal

Az őszi könyvhetek Csongrád megyei ünnepélyes megnyitójára október 24-én Szentesen, a Tóth József Színházban került sor. Az est műsorában Mocsár Gábor, Papp Lajos és Tóth Béla vett részt. Az írókkal Vörös László, lapunk főszerkesztője beszélgetett. — A hódmezővásárhelyi Németh László Könyvtárban Tiszatáj-estet rendeztek október 26-án. Vörös László főszerkesztő bevezetője után Annus Józseffel, Baka Istvánnal, Simai Mihállyal és Tóth Bélával találkoztak az olvasók. — A bonyhádi járás több helységében író-olvasó találkozáson vett részt Annus József, a Tiszatáj főszerkesztő-helyettese és Olasz Sándor szerkesztő.

Konsztantin Ivanov Narszpi, szép leány című elbeszélő költeménye jelent meg — Róna-Tas András nyersfordításának felhasználásával — Bede Anna átköltésében. A mű első szemelvényeit a Tiszatáj 1975. szeptemberi

száma közölte. A kötetet a Heves megyei Könyvtár adta ki.

Weöres Sándor válogatott verseinek norvég kiadását kaptuk meg nemrég Oslóból. A válogatás, a bevezető és (részben) a fordítás Sulyok Vince munkája.

A szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskola Magyar Tanszéke Fodor András költőt, az írószövetség költői szakosztályának titkárát látta vendégül. A sikeres irodalmi est előtt Fodor András szerkesztőségünkbe is ellátogatt.

Magyarországi tartózkodása során a Tiszatáj szerkesztőségét is fölkereste Szász János romániai magyar író és felesége, Anemona Latzina költőnő, valamint Mandics György költő, a temesvári Facla Kiadó szerkesztője.

Kovács Vilmos (1927—1977)

A kárpát-ukrajnai magyar irodalomnak talán legjelentősebb alakja hunyt el gyógyíthatatlan betegségben. Már első verseskönyvei (Vallani kell, Tavasz viharok) jelezték, hogy nagy tehetségű alkotó indult útjára. Keze, tolla ráállt a prózára, tanulmányra, esszére is. Az irodalmi közvélemény joggal várhatott sokat e kiváló irodalmártól.

A kárpát-ukrajnai magyar irodalom eredményeit összefoglaló írása éppen lapunkban jelent meg, így közvetlen munkatársunkat is gyászoljuk az eltávozott kedves alakjában.

A farkasréti gyászolókkal mondjuk: emlékedet, eszményeidet megőrizzük; nyugodj békében, kedves barátunk!